¹ زیرا که چون شریعت را سایهٔ نعمتهای آینده است، نه نفسی صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی‌هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقریب‌جویندگان را کامل گرداند.² والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شد چونکه عبادت‌کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حسن گناهان را در ضمیر نمی‌داشتند؟³ بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می‌شود.⁴ زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند.⁵ لهذا هنگامی که داخل جهان می‌شود، می‌گوید: قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی.⁶ به قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه رغبت نداشتی.⁷ آنگاه گفتم: اینک، می‌آیم، در طومار کتاب در حق من مکتوب است، تا ارادهٔ تو را، ای خدا، بجا آورم.⁸ چون پیش می‌گوید: هدایا و قربانی‌ها و قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی، که آنها را بحسب شریعت می‌گذرانند،⁹ بعد گفت که: اینک، می‌آیم تا ارادهٔ تو را، ای خدا، بجا آورم. پس اول را بر می‌دارد، تا دوم را استوار سازد.¹⁰ و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

¹¹ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان قربانی‌ها را مکرراً می‌گذراند که هرگز رفع گناهان را نمی‌تواند کرد.¹² لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست خدا بنشست تا ابدالآباد.¹³ و بعد از آن منتظر است تا دشمنانش پای‌انداز او شوند.¹⁴ از آنرو که به یک قربانی مقدس را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.¹⁵ و روح‌القدس نیز برای ما شهادت می‌دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود:¹⁶ این است آن عهدی که بعد از آن ایام با ایشان خواهم بست، خداوند می‌گوید: احکام خود را در دل‌های ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم داشت،¹⁷ و گناهان و خطایای ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.¹⁸ اما جایی که آمرزش اینها هست، دیگر قربانی گناهان نیست.

صبر در ایمان و امید

¹⁹ پس، ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم

¹ Denn das Gesetz hat nur den Schatten von den zukünftigen Gütern, nicht aber das Wesen der Güter selbst; darum kann es diejenigen, die jedes Jahr immer wieder das gleiche Opfer darbringen müssen, nicht vollkommen machen.² Hätte sonst nicht die Darbringung der Opfer aufgehört, wenn die, die den Gottesdienst ausrichten, ein für alle Male rein geworden wären und sich kein Gewissen mehr gemacht hätten über ihre Sünden? Vielmehr geschieht dadurch nur eine Erinnerung an die Sünden jedes Jahr.⁴ Denn es ist unmöglich, durch das Blut von Stiere und Böcke Sünden wegzunehmen.⁵ Darum spricht er, als er in die Welt kommt: "Opfer und Gaben hast du nicht gewollt; einen Leib aber hast du mir bereitet.⁶ Brandopfer und Sündopfer gefallen dir nicht.⁷ Da sprach ich: Siehe, ich komme — im Buch steht von mir geschrieben —, dass ich tue, Gott, deinen Willen."⁸ Nachdem er zuerst gesagt hatte: "Opfer und Gaben, Brandopfer und Sündopfer hast du nicht gewollt, sie gefallen dir auch nicht", obwohl sie nach dem Gesetz geopfert werden,⁹ sprach er dann: "Siehe, ich komme, zu tun, Gott, deinen Willen." Dadurch hebt er das erste auf, damit er das zweite einsetze.¹⁰ Nach diesem Willen sind wir geheiligt ein für alle Mal durch das Opfer des Leibes Jesu Christi.¹¹ Jeder Priester steht täglich da, verrichtet den Dienst und bringt immer wieder die gleichen Opfer dar, die niemals die Sünden wegnehmen können.¹² Dieser aber hat ein Opfer für die Sünden dargebracht,

تا به مکان اقدس داخل شویم²⁰ از طریق تازه و زنده که آن را بجهت ما از میان پرده، یعنی جسم خود مهیا نموده است،²¹ و گاهنی بزرگ را بر خانه خدا داریم،²² پس به دل راست، در یقین ایمان، دلهای خود را از ضمیر بد پاشیده و بدنهای خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛²³ و اعتراف امید را محکم نگاه داریم، زیرا که وعده دهنده امین است.²⁴ و ملاحظه یكدیگر را بنماییم تا به محبت و اعمال نیکو ترغیب نماییم.²⁵ و از با هم آمدن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یكدیگر را نصیحت کنیم و زیادتر به اندازه‌ای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود.²⁶ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت راستی اگر عمداً گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان باقی نیست،²⁷ بلکه، انتظار هولناکی عذاب و غیرت آتشی که مخالفان را فرو خواهد برد.²⁸ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دو یا سه شاهد کشته می‌شود.²⁹ پس به چه مقدار گمان می‌کنید که آن کس، مستحق عقوبت سخت‌تر شمرده خواهد شد که پسر خدا را پایمال کرد و خون عهدی را که به آن مقدس گردانیده شد، ناپاک شمرد و روح نعمت را بی‌حرمت کرد؟³⁰ زیرا می‌شناسیم او را که گفته است، خداوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ من مکافات خواهم داد. و ایضاً، خداوند قوم خود را داوری خواهد نمود.³¹ افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک است.

³² و لیکن ایام سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه منور گردیدید، متحمل مجاهده‌ای عظیم از دردها شدید،³³ چه از اینکه از دشنام‌ها و زحمات تماشای مردم می‌شدید، و چه از آنکه شریک با کسانی می‌بودید که در چنین چیزها بسر می‌بردند.³⁴ زیرا که با اسیران نیز هم‌درد می‌بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی می‌پذیرفتید، چون دانستید که خود شما را در آسمان مال نیکوتر و باقی است.³⁵ پس ترک مکنید دلیری خود را که مقرون به مجازات عظیم می‌باشد.³⁶ زیرا که شما را صبر لازم است تا اراده خدا را بجا آورده، وعده را بیابید.³⁷ زیرا که بعد از اندک زمانی، آن آینده خواهد آمد و تأخیر نخواهد نمود.³⁸ لکن عادل به ایمان زیست خواهد نمود و اگر مرتد شود نفس من با وی

und sitzt nun für immer zur Rechten Gottes¹³ und wartet hinfort, bis seine Feinde zum Schemel seiner Füße gemacht werden.¹⁴ Denn mit einem einzigen Opfer hat er in Ewigkeit vollendet die geheiligt werden.¹⁵ Das bezeugt uns aber auch der Heilige Geist. Denn nachdem der HERR gesagt hat:¹⁶ "Das ist der Bund, den ich ihnen machen will nach diesen Tagen", spricht der HERR: Ich will mein Gesetz in ihr Herz geben, und in ihren Sinn will ich es schreiben,¹⁷ und ihrer Sünden und ihrer Ungerechtigkeit will ich nicht mehr gedenken."¹⁸ Wo aber Vergebung dieser Sünden ist, da bedarf es keiner Opfer für die Sünde.

Standhaftigkeit im Glauben

¹⁹Weil wir denn nun, liebe Brüder, durch das Blut Jesu die Freudigkeit haben zum Eintritt in das Heiligtum,²⁰ den er uns aufgetan hat zum neuen und lebendigen Weg durch den Vorhang, das ist: durch seinen Leib,²¹ und haben einen Hohenpriester über das Haus Gottes,²² so lasst uns hinzutreten mit wahrhaftigem Herzen in voller Gewissheit des Glaubens, das Herz durch Besprengung gereinigt von dem bösen Gewissen und den Leib gewaschen mit reinem Wasser;²³ und lasst uns festhalten an dem Bekenntnis der Hoffnung und nicht wanken; denn er ist treu, der sie verheißen hat;²⁴ und lasst uns aufeinander achthaben und uns ermutigen zur Liebe und guten Werken,²⁵ und nicht verlassen unsere Versammlung, wie einige zu tun pflegen, sondern einander ermahnen; und das umso mehr, als ihr seht, dass sich der Tag naht.²⁶ Denn wenn wir mutwillig sündigen, nachdem wir die

خوش نخواهد شد.³⁹ لکن ما از مرتدّان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

Erkenntnis der Wahrheit empfangen haben, haben wir hinfort kein andres Opfer für die Sünden,²⁷ sondern nur noch ein schreckliches Warten auf das Gericht und das eifrige Feuer, das die Widersacher verzehren wird.²⁸ Wenn jemand das Gesetz des Mose bricht, der muss sterben ohne Erbarmen auf zwei oder drei Zeugen hin.²⁹ Eine wie viel schlimmere Strafe, meint ihr, wird der verdienen, der den Sohn Gottes mit Füßen tritt und das Blut des Bundes für unrein achtet, durch das er doch geheiligt wurde, und den Geist der Gnade schmäh't?³⁰ Denn wir kennen den, der da gesagt hat: "Die Rache ist mein, ich will vergelten", und abermals: "Der HERR wird sein Volk richten."³¹ Schrecklich ist's, in die Hände des lebendigen Gottes zu fallen.

³²Gedenkt aber der früheren Tage, an denen ihr, nachdem ihr erleuchtet wart, erduldet habt einen großen Kampf des Leidens,³³ indem ihr zum Teil selbst durch Schmach und Bedrängnis ein Schauspiel geworden seid, zum Teil Gemeinschaft hattet mit denen, welchen es ebenso erging.³⁴ Denn ihr habt mit den Gefangenen gelitten und den Raub eurer Güter mit Freuden erduldet, weil ihr wisst, dass ihr einen besseren und bleibenden Besitz im Himmel habt.³⁵ Darum werft euer Vertrauen nicht weg, welches eine große Belohnung hat.³⁶ Geduld aber ist euch not, damit ihr den Willen Gottes tut und die Verheißung empfangt.³⁷ Denn "nur noch eine kleine Weile, so wird kommen, der da kommen soll, und nicht verziehen."³⁸ Der Gerechte aber wird aus Glauben leben. Wer aber zurückweichen wird, an dem

Hebrews 10

wird meine Seele keinen Gefallen haben."³⁹ Wir aber sind nicht von denen, die zurückweichen und verdammt werden, sondern von denen, die da glauben und die Seele erretten.